

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto,

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 251.

V Ljubljani, v sredo 3. novembra 1897.

Letnik XXV.

Liberalna nadutost.

Več šuma, nego je bila vsa stvar vredna, je delala tudi po nekaterih slovenskih časopisih slavnost sūdmarmine pevske zveze, ki se je vršila minolo nedeljo v Ljubljani. Vkljub najhujšemu bobnanju od vseh strani je bila udeležba jako pičla. Nastopali so kot govorniki in voditelji zabave sami pristni Germani: Dzimski, Ambroschitsch, Perschinka itd. ter načelnik zveze, profesor na ljubljanski realki, dr. Binder.

Mi bi vse te stvari niti ne omenjali, ako bi sedaj po nemških liberalnih listih ne bilo kar na vate poročil o tej slavnosti, in sicer poročil, ki se z resnico nikakor ne vjemajo. Omeniti nam je le dveh stvari. Prva je ta, da si je načelnik zveze upal v Ljubljani napivati Ljubljani kot mestu nemške preteklosti in prihodnosti. Ako bi profesor Binder poznal le abc kranjske zgodovine in ako bi le količkaj računal z dejanskimi sedanjimi razmerami, ne bil bi se mogel iznebiti takih budalosti.

Dasi se je zatrjevalo od strani odbora, da se bo pri slavnosti slavila le nemška pesem, vidi se iz poročil, da se je slavila večinoma le politična nemška pesem. To spričujejo razne brzoglavke iz rajha, iz Heba itd., ki so bile vsprejete z nepopisnim nadušenjem. Zato poročila tudi pravijo, da je bila ta slavnost važnega političnega pomena. Kakšen da je ta političen pomen, to je sedaj še skrito ostalo mej štirimi kazinskimi stenami.

Naravnost pa moramo prosvedovati proti trditvi v poročilih, kakor da bi nemški liberalci jedini ohranjali in branili kulturo mej Savo in Adrijo. To je vendar od sile, da si že vsak pritepeni liberalni nemški capin drzne Slovence slikati kot surov, kulturi nepristopen narod. Kako razsoden, zrel in olikan je naš narod, to je kazal ravno mir, ki je vla-

dal v Ljubljani mej to nemčursko slavnostjo in rogoviljenje celjskih nemčurjev povodom otvoritve „Narodnega doma“ v Celju. Dogodki pri obeh slavnostih naj se primerjajo, potem se takoj vidi, kje je kultura doma in kje surovost.

Toda liberalni Nemci imajo s svojega stališča prav, da se tako šopirijo, dokler jim tako zvesto robuje in tlačani „Narodova“ stranka in njeni voditelji, nemško-slovenski liberalci dr. Tavčar, kakor je to isti dan, ko se je vršil nemški shod v Ljubljani, kazal na shodu v Vipavi, kamor je prišel pot pripravljat liberalnemu kandidatu za deželnozborsko volitev. Odkar je stopil dr. Tavčar v javno življenje, žvižga vedno jedno in isto pesem; vzgojen od duhovnov misli, da ne sme odpreti svojih ust, da ne bi grdil duhovnov in zabavljaj proti cerkvi, pri tem pa, kakor sam že petindvajset let ponavlja vsaj v vsakem drugem svojem spisu ali govoru frazo, zavija svoje oči proti nebu in bobna, kako je dober katoličan. Kakor ves čas, odkar se je dr. Tavčar prodal nemško-liberalni politični zvezi, je tudi v Vipavi razkladal, da je katoliško-narodna stranka v deželnem zboru v manjšini, da torej vladajo v deželi nemški liberalci in njih hlapci — da se izrazimo v dr. Tavčarjevem slogu — „Narodovci“ pod vodstvom dr. Tavčarja in župana Hribarja, ki sta oba jednako poslušna oprodi barona Schwegelna in tekata za njim, kakor ovcī za soljo.

Naravnost ostuden je pa napad dr. Tavčarjev na vipavsko vinarsko zadrugo in očitjanje, češ, katoliško-narodna stranka je spodkopala mej svetom kredit vipavskemu poštenemu vinu. Dr. Tavčar ni nikoli zinil besede, dokler so liberalni oderuhi tudi po Vipavskem ponarejeno vino prodajali kot pravo po visoki ceni, sedaj pa razgraja, ko vinarska zadruga naznanja, da ima na razpolago pristnega vina, pa tudi galizovanega vina ali petijota zdravega po nizki ceni.

Čudom se čudimo, zakaj dr. Tavčar in njegova stranka ne ukaže zapreti šole na Grmu, kjer se učenci prav metodično uče pripravljati zdravo umetno vino. In zakaj se to godi na vseh kmetijskih šolah?

— Vipavsko vino bo s tem, kakor vinarska zadruga postopa, le pridobilo na svoji veljavi in ceni, ker se sedaj pravo vino prodaja kot pravo, narejeno pa kot narejeno, dočim so poprej oderuhi narejeno vino po visokih cenah prodajali za pravo. Seveda dr. Tavčarju, ki se je tako vnel (!) za ubogo Vipavo, kateremu se pa tudi ne vidi na obrazu, v kaki gospodarski stiski je vipavska dolina, je lahko rohneti proti petijotu, ker lahko šampanjca razliva po svojih mizah, toda revež, delavec, kmet, mali obrtnik bi pa tudi rad imel zdravo pljačo in to po ceni, in tudi za to je treba poskrbeti. Zato se ravno na kmetij. šolah uče pripravljati umetno zdravo vino, ker cene za naravno vino revež dostikrat ne zmaga. Te vrste vino je zdravo ljudje, ki ga pijejo, so z njim zadovoljni zaradi kakovosti in cene, zdravi so, varujejo se vsled tega grdega šnopsa, to so tisti grozni nasledki, zaradi katerih je dr. Tavčar toliko hujskal proti vipavski zadrugi, ali pravo za pravo samo zato, ker slučajno pri njej nimajo glavne besede — liberalci.

Jedina resnica, katero je dr. Tavčar na shodu v Vipavi povedal, je ta, da on za Vipavce do sedaj še ni nič storil. To zadnje dejal je dr. Tavčar v svojem govoru in je žalibog resnica!

Duhoven naj ima posla samo v cerkvi, tako je dejal dr. Tavčar v Vipavi, posvetne reči, torej tudi politiko, naj pusti posvetnjakom. Mi menimo, da bi dr. Tavčar ne mogel lepše širiti naukov nemških liberalcev, svojih gospodov, mej Slovenci, kakor upravitelj naukom. Kajti ako bodo Slovenci kedaj tega prepričanja in duhovnu ne bodo zaupali v javnosti, potem smo Slovenci popolno izgubljeni na Koroš-

LISTEK.

Ženij.

(Slika iz ruščine; spisal V. Favorskij.)

Zunaj brije burja, gospodari silen mraz, pri banketu „ledena juha“, ledeno-mrzli šampanjec in sladoled, iz govorov, napitnic veje ledena sapa; ni čuda, da je sem ter tje kak hudomušni gost posegel po čašici žganja, češ, da se malo otajam in, ni čuda, da sem jaz od mraza skoro popolnoma premrl prišel domu. — Moje nejevolje je povečal še ta slučaj, da mojega sostanovaleca, veselega in dobrovoljnega umetnika ni bilo doma, da bi mi, kakor vselej, tako tudi ta večer dogodke svoje čez dan načrtal v karikaturah na papir. Toda soditi po popuščenih njegovi kučmi ni mogel biti daleč; zdelo se mi je celo, da ga slišim smejati se v igralni sobi. Nalil sem vode na čaj, položil čašo na samovar ter ravno hotel poklicati strežaja, da mi poišče ljubega Sergeja Sergejeviča, ko prvi vstopi ter me ogovori:

„Ste-li vi, gospod, na policijo naznanili...?“

„Kaj?“

„O nekem psu, ki se je zgubil?“

„A, Medor... Ne, ne, to je naznanil Sergej Sergejevič. No, pa je dobil psa? Ga je kedo pripeljal?“

Da, neki...“

„Pokliči ga sem in poišči tudi Sergeja Sergejeviča!“

Trenotek pozneje je skočil pes z velikimi skoki veselo lajajoč v sobo, za njim pa je prišel mož visoke in široke rasti, ki je ostal med durmi.

„Hi, hi, hi; zdi se mi, da je mrha spoznala svojega gospodarja,“ oglasil se je v dvorljivih besedah tujec.

Čudno! Glas se mi je zdel tako znan. Vzamem svetilko v roko, da bi si neznanca natančneje ogledal; — nem sem ostal pred možakom. Pred menoj je stal v obnošeni suknji, z rudečo ovratnico, bleddim obrazom, suh in postaran moj nekdanji najboljši prijatelj, najboljša glava v našem razredu, najnadarjenejši učenec v celem zavodu, ki smo mu radi tega nadeli ime „ženij“. Presenečen, tako čudno presenečen, nisem vedel v prvem trenutku drugega reči, kakor:

„Ivan Nikolajič!... Ti si?“

Pri tem pa sem prav nerodno poskušal ga objeti.

„Da, da... jaz sem! Poglej me, v celi svoji nekdanji osebi... ha, ha, ha...“ odgovoril mi je med objemom.

„In zgubljene pse loviš?“

Prav za prav sem hotel reči: „Ti modrec naš, ti filozof, s katerim smo objokavali Turgenjevega Rudina, ti, ki si tolikokrat vjel kakega našega učitelja, če jo je zavozil, ti, ki so mu vsi prorokovali sijajno bodočnost in katerega je vsakdo zavidal, — ti si, v takem stanju?“ Toda mesto vsega tega sem le zgornji stavek spravil iz grla.

Izvestno je on spoznal moje misli. In, da bi pokazal še večji kontrast med sedanjim stanjem svojim in bivšim, se je povspel ter začel deklamovati, kakor nekdanj v oni zlati dobi šole, slednje vrstice:

Jaz, prijatelj psov brez domovine,

Ki verigo suženjsko so strli

In prostosti žejni dom pustili;

K meni bedni sužnji so pridrli,

Se z menoj prostosti veselili

Pač le malo časa — saj vse mine —;

Jaz, prijatelj dog in mopsov, pinčev...

„Vraga, rima mi je šla!“ in na-me se ozrši je takoj postal resen.

„K stvari! Dovolj neumnih verzov, govorimo v prozi... Na primer: Cegav je ta pes? Tvojega prijatelja?“

Še predno sem mogel odgovoriti, je stopil strežaj v sobo ter javil: „Sergej Sergejevič nima časa in prosi vas, da bi s tem-le tu“ — pokazal je s prstom na Ivana Nikolajiča — „radi njegovega psa opravili“.

kem, v Primorju, na Štajerskem, drugod pa obsojeni na popolno obnemoglost.

Take nauke razširjati zamore samo grobokop slov. naroda, ki želi narod spraviti ob razumne voditelje, da ga tem lažje grabežljivi tujec dobi pod svojo oblast. — Rajše naj bi bil šel dr. Tavčar v nedeljo v kazino, tam bi bil s svojo navzočnostjo manj škodoval svojemu narodu, kakor da hodi po deželi in pošteno ljudstvo hujska proti cerkvi in duhovščini s takimi liberalnimi nazori, ki razširjeni mej naš narod v največjo nevarnost stavijo tudi naš narodni obstanek.

Mi trdno računamo na zavednost poštenih vipavskih mož, da jih take fraze ne bodo premotile, kajti petijot, zdrav in vžiten, če tudi toliko napadan od dr. Tavčarja, se še vedno lažje pije in prebavlja, nego brlogza, katero jim je ponujal dr. Tavčar v svojem govoru, iz katerega je dišal „jeruš“, v vsakem oziru kvarljiv našemu narodu.

Vipavci, le pogumno v volilno borbo in zmaga bo naša! In ako je dr. Tavčar rekel na shodu, da ne volite — petijota, rečemo, da je v vsakem oziru stokrat boljši nego — jeruš, katerega podajajo liberalni krošnjarji po deželi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. novembra.

Ministerski predsednik grof Badeni toraj še ni podal ostavke, kakor zatrjujejo poznejša poročila, marveč se reši to vprašanje šele tekom jutrišnjega dne, ko se zopet snidejo poslanci v poslanski zbornici in se znova spoprimeta oba ljuta sovražnika. Da obstaja res kriza v Avstriji, o tem ne more nihče dvomiti, kdor je le količkaj poučen o sedanjem položaju Avstrije. Polom je skoro neizogiben. Ibi mora sedanja vlada ali pa parlament, ker v sedanjih razmerah je nemogoče vsako delovanje. Nemško-liberalni listi poročajo, da je opozicija pripravljena na vsak slučaj in da bo s še hujšo silo nadaljevala dosednji boj. V takih okoliščinah poidejo večini vsa sredstva in jutrišnja seja bo najbrže ravno tako brezplodna, kakor so bile dosedanje. „Vaterland“ sicer zatrjuje, da obstrukcija nikakor ni omajala stališča Badenijeve vlade, marveč ga je v poslednjih dneh le še bolj utrdila in je toraj skoro izključeno, da bi se umaknil Badeni s pozorišča. Ako je temu tako, nad čemur pa zelo dvomimo, potem ljudski zastopniki ne ostanejo več dolgo na Dunaju, kajti nesmisel bi bila, pridrževati jih še dalje tam, ko ni mogoče rešiti niti jedne pametne stvari, marveč se davkoplačevalcem krade le denar iz žepov samo radi tega, da se Avstrija pred celim svetom smeši s svojim menežariji podobnim parlamentom.

V katoliški ljudski stranki se je po poročilu „Tir. Volksblatta“, glasila barona D. paulijevega, pojavil v zadnjem času nekaj razpor, ki bo imel morda, ako se kmalu ne poravna, marsikatero neljubo posledico. Baron Dipauli je zelo nejevoljen nad češkimi in poljskimi zastopniki, ker se niso dali pridobiti za njegov predlog, o katerem sam trdi, da je jedina pot za zbližanje vseh nasprotnih si strank. Ker se mu je toraj izjalovil vsak poskus, ne mara več rad ostati v sedanji „nehvaležni in nezanesljivi“

večini, marveč ga vleče jedino le v tabor krščansko-socialni, koder je po njegovem mnenju najboljši prostor za vsako katoliško in za ljudski blagor vneto stranko. Ako bi baron Dipauli izvedel svojo idejo, potem bi se konečno vendar le uresničila želja dunajskih kršč. socialistov glede zveze s kat.-ljudeškimi poslanci. Tej misli nasprotna pa je druga frakcija v tej stranki, ki vztraja pri tem načelu, da mora stranka ostati v sedanji večini ter se še bolj tesno združiti z njo. Ob enem je ta frakcija zelo vneto za kandidature dr. Ebenhocha predsednikom poslanske zbornice, čemur se pa odločno protivi baron Dipauli. Akoravno ta razpor ne kaže biti nevaren, je vendar od konečnega izida te preporne zadeve odvisna marsikaka kočljiva stvar.

Delegacija se snideta, kakor se nam je sčera sporočilo, sredi tekočega meseca novembra na Dunaju. Zunanji minister grof Goluhovski, ki odputuje pojutranjem v Italijo, da obišče zaveznika Avstrije v Monzi, se povrne na Dunaj 10. t. m. in takoj na to se otvori delegacijsko zasedanje. Cesarjev odlok, s katerim se skliče delegaciji k letošnjemu zasedanju, objavi se v uradnem listu koncem tega ali pa pričetkom prihodnjega tedna. Ako bo državni zbor še nadaljeval svoje, dosedaj neplodno delovanje, potem se vrši delegacijsko zasedanje vspešno z državnozborskimi, sicer pa ostanejo na Dunaju le obestranski delegati, da se pogovore o skupnih zadevah in potrebah za bodoče leto.

Baron Banffy biva te dni na Dunaju. Listi dosedaj še niso poročali, da bi bil Banffy pri cesarju v avdijenci. Morda se to zgodi danes ali jutri, ker je prinesel seboj odobreni načrt za pogodbeni provizorij, kateremu mora izposlovati cesarjevo potrjenje. Potrjenje se bo pa izvršilo seveda le s pridržkom, da se tudi v avstrijskem parlamentu povoljno reši to vprašanje, ker sicer ogerski zakon nima nikakega pomena. Ogerski opozicijski listi pa poleg tega še naglašajo, da bo opozicija ogerskega parlamenta po celi deželi vprizorila veliko protidemonstracijo, ako bi se v Avstriji rešilo to vprašanje nasilnim potom, češ, da zakon nima potem nikake veljave. Dvomimo, da bi imela taka demonstracija kaj vspeha, kajti drugih manjših zahtev ne morejo izvesti sedanji nasprotniki Banffyjeve vlade.

Grško-turško vprašanje. Ze precej časa zboruje v Carjemgradu mirovna komisija, ki se peča s posameznimi bolj važnimi točkami načrta mirovne pogodbe, toda javnost še ni tako srečna, da bi videla kak vspeh. Vkljub znani sultanovi želji, naj komisija kar največ mogoče pospeši pogajanja, je še vendar nerešena cela kopa prevažnih točk. Da, prišlo je tako daleč, da se bode člen 3. načrta izročil drugi komisiji, ki se sestavi iz poslanikov vseh velevladij, ker se je dovolj jasno pokazalo, da sedanjí močje v Carjemgradu nimajo potrebne zmognosti za rešitev mejnega vprašanja. Sultan in njegovi pooblaščenici hočejo imeti vse, zastopniki grške vlade se pa upirajo sploh vsaki zahtevi. Turška vlada se nadeja, da bodo poslaniki kmalu rešili to vprašanje, in sicer, kakor naglašajo, v korist Grkom. Na to ni lahko misliti in tudi sultan sam ne veruje tej vesti, ker bi v tem slučaju gotovo ne pri-

Ko je sluga odšel, sem zaprl duri ter kar naravnost vprašal Ivana Nikolajčiča, koliko je zaslužil za psa.

„In s koliko me hočeš iz starega prijateljstva odpraviti?“ dejal je zardivši, zaničljivo se smehljajoč. „Menj kot deset rubljev ne morem vzeti za takega psa . . .“

„Dobro!“

„Ze samo hrana zanj . . .“

„Dobro, pravim! Na, tu imaš. Sedaj pa sedi semkaj! Stara tovariša sva, stara prijatelja . . . Pijva in govoriva o starih, boljših časih!“

„Da, da, to je blagodoneče! Izvrstno! Pijva!“ — odgovoril je. „Sedaj pa k glavni stvari. Gotovo si radoveden, na kak način sem se povspel do tega, kar sem. No, no, razumem sam jako dobro, da te mora strah biti pred menoj; vem, da se ti studim. Ha, meni je vsejedno . . . Sicer se pa tu-le prav prijetno sedi . . . Joj, kako sem utrujen! Utrujen na duši in na telu! . . . Da, brate marsikaj smo pretrpeli! Če bi ti hotel povedati vse, na primer, kako so me iztrgali iz tehniških študij, ali kako sem pozneje kot knjigovodja delal in tudi od tu bil izpojen, kako sem nazadnje pri nekem lesnem trgovcu vstopil i. t. d., i. t. d. — da, če bi ti hotel vse

svoje življenje popisati, napisal bi debele folijante. Toda moj čas je odmerjen. Ob devetih moram k nekemu gospodu, s katerim imava važne pogovore. Da, važne! Ti se čudiš, dragi moj? Resnica, toda sedaj je še vse skrivnost. Le to naj ti povem, da morda ne bode dolgo, ko bodeš ti, ko bode te vsi spoznali, da še nisem zgubljen . . .“ Premaknil se je v stolu, kakor da hoče vstati, toda takoj je zopet začel smehljajoč se: „Čuj, kaj ti sedaj povem. Razložim ti smešno epizodo iz mojega kolovratenja po svetu in sicer, kako sem dobil prosto stanovanje in sicer z vsemi pridobnostmi in konfortom, in kako sem pri tem prišel na idejo, no, na to pasjo idejo, no saj me razumeš, na idejo ki je sedaj vresničena, moj kruh. Zgodbica je kratka, toda verjemi mi, zanimiva . . . Toda kaj vidim? Kozarček žganja . . . steklenico . . . kavijar . . . Pri moji veri, ti živiš uprav aristokratsko. Izvestno me kar najprijetnejše dirne, če vidim, da moji nekdanji prijatelji tako aristokratsko žive. Ti pa oprosti moji slabi sliki! „Dvojno drži bolje“, pravi naš kmet in ker mu pritram, dovoli, da si takoj drugi kozarček nalijem. Ha, za Boga, kako dobro to dē! — Sedaj pa naj začnem s svojo povestjo!“

(Dalje sledi.)

volil v konečno odobritev pogodbe. Preteklo bo torej še precej časa, predno bo kaj nade na konečno rešitev grško-turškega vprašanja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. novembra.

(Cesar) je odlikoval notarja gospoda Jerneja Zupaneča z naslovom cesarskega svetnika.

(Nemški shod v ljubljanski kazini) se je po zunanje vršil zelo skromno. V mestu ni bilo nikjer nobenega znamenja, da je došel kak tujec tem povodom v mesto. Med seboj so bili zbrani nemški liberalci že bolj odkriti. Iz poročil po nemško-liberalnih listih je videti, da so govorili sladkega vinea polni nesmisli, katerim se mora vsak trezen človek smejeti. Več o tem pišemo na uvodnem mestu.

(Novo škofjeloško pokopališče.) Poroča se nam: Lepšega pokopališča skoro v deželi nimamo, nego je ono v Škofji Loki. Raynota, lepo speljana pota, krog in krog nasajene okrogle akacije, grobi in spomeniki v ravnih vrstah, mnogi krasni nagrobni spomeniki ob lepo zgrajenem zidu in po pokopališču — vse to mora narediti na opazovalca najprijetnejši vtis. Najlepšim spomenikom morame prištevati: spomenik družine Hafnerjeve, tovarnarja Krenner, matere mestnega župnika, davkarskega adjunkta Murgel i. dr. — Pokopališče je bilo toliko dodelano, da se je moglo po stolnem proštu ljubljanskem blagosloviti leta 1892. Letos pa, ravno pet let pozneje, na isto kvaterno nedeljo, blagoslovili so ob priliki birmovanja v mestni župniji prevz. knezof škof ljubljanski na tem pokopališču lično kapelico. Estetični okus gospoda mestnega župnika Ivana Tomažiča, ki ga spremlja pri vseh njegovih podjetjih, ga tudi pri zgradbi pokopališčne kapele ni zapustil. Zidal je kapelo zidarski mojster Molinaro, znotraj prav primerno slikal ljubljanski sobni slikar Robida; vrata in ob stranskih stenah po jedno klop je prav ukusno naredil domači mizarski mojster Okorn. Oltar je zdaj napravljen le za silo, toliko, da se more maševati. Dogovorjeno pa je že, da bode kiparski mojster gospod Grošelj iz Sela iz belega marmorja izklesal za oltar kip, predstavljajoč Kristusa od smrti vstalega. Potem bode zares kapelica, iz katere stolpa se milo glasita dva zvona, kras lepega pokopališča, in gotovo bodo Ločani radi zahajali tja v prijazni božji hram molit za svoje ranjke, kojih telesni ostanki počivajo krog kapele, in prosit Boga za njih dušni mir in pokoj. Čast in hvala gospodu mestnemu župniku za njegov obilen trud, čast in hvala pa tudi Ločanom, ki so s toliko požrtvovalnostjo donasili svoje doneske za pokopališče in kapelo!

(Nenadoma je umrl) minulo soboto 68letni starček Iv. Rahne v Reticah, radovljiškega okraja, ko je povžil nekoliko sočivja, katero mu je pripravila sinaha.

(Mrtvega so našli) včeraj teden blizu Olševka v potoku posestnika Jos. Sliberna od ondot. Nesrečnik je šel prejšnji večer precej vinjen proti domu ter je padel v vodo. Na vratu in levem ušesu je imel neznatno rano.

(Življenje je rešil) 16. m. m. 18 letni Fr. Hudobivnik s Suhe petletni deklici Mariji Kokalj, hčeri posestnika Kokalja s Suhe pri Predosljih, ko je ta padla v zelo narasli potok Belco ter jo je voda že odnesla nad 100 korakov daleč. Rešitelj sam je bil v veliki nevarnosti.

(Pogorel je) 16. t. m. popoldne kozolec posestnika Fr. Udovča s Krškega. V kozolecu je bilo precej sena in slame ter pod njim razno kmetijsko orodje. Škoda znaša blizu 300 gld. Zažgala sta dva pet- in sedemletna otroka, ki sta se pod kozolcem igrala z užigalicami ter zažgala snop slame. V veliki nevarnosti je bila blizu stoječa hiša, katero so pa po daljšem trudu srečno rešili.

(Zdravje v Ljubljani) od 24.—30. oktobra t. l.: Novorojenih bilo je 17, mrtvorojeni 4. Umrlo jih je 11, mej njimi za vratico (davico) 3, za želodčnim katarom 1, za različnimi boleznimi 7; mej njimi sta bila 2 tujca in 2 iz zavodov. — Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za oslovskim (dušljivim) kašljem 2 in za vratico 5.

(Za male obrtnike) Državno vojno ministerstvo namerava več oblačilnih in opravnih predmetov iz usnja zagotoviti potom malega obrta. Dobava obseza črevlje, jermena, pasove, tornistre, torbe, sedala za sedla itd. Ponudbe je vložiti najkasneje do 17. decembra 1897. Vse podrobnosti pove razglas, ki se lahko vpogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Razpisuje se) mesto poštnege odpravnika pri c. kr. pošt. uradu v Gorenji Vasi (okrajno glav. varstvo Kranj) proti pogodbi in kavciji 400 gld. Letna plača 400 gld., uradni pavšal 800 gld. za vzdržavo jedenkratne vozne zveze med Gorenjo Vasio in Škofjo Loko. Prošnje v teku treh tednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

(Izvolitev.) Pri občinski volitvi na Koroški Beli 31. oktobra bil je izvoljen za župana Anton Šoklič, posestnik na Potocih. Svetovalca sta postala: Ivan Kokalj in Miha Noč.

(Žrebanje srečk.) Pri večeršnjem žrebanju državnih srečk leta 1860 je zadela glavni dobitok 300.000 gld. vrsta 14.289, št. 11; 50.000 gld. vrsta 10.537, št. 20; 25.000 gld. vrsta 11.320, št. 14; po 10.000 gld. pa vrsti 2148 in 19.680, oziroma številki 10 in 4.

(Iz Brna) 29. okt. Brno je imelo čast pogostiti v svoji sredi znanega Schönererja, ki je prišel predavati o velikonemških idejah, razsajat proti klerikalcem, Čehom in Luegerju. Velika redutna dvorana je bila natlačena. A propos, redutno dvorano je dovolil župan vitez Wieser za nemško demonstracijo, a za krščansko socijalna društva je nima. Gosp. župan kot vitez bi se moral drugače plemenitega kazati, kot se kaže. Za dobrodelno društvo sv. Vincencija dolgo časa ni hotel dvorane dovoliti, storil je še le potem, ko so se mu predložila imena vseh govornikov. Tako je naš župan plemeniti! In vender je deželni predsednik njega in njegovo delovanje pohvalil. — Županov namestnik v Opavi dr. Krommer divja zoper češko gimnazijo huje kot drugi. On nasvetuje Nemcem, odpovedati stanovanja vsem češkim profesorjem in gimnazija mora propasti. Naj še reče kdo, da se Čehom slabo godi! Resolucije, protesti delujejo, v boj zoper češko narodnost se kličejo občine, mesta in poslanci — in Nemci so preganjani od Čehov. To naj razume, kdor more. — 24. t. m. je minulo 100 let, kar je bil rojen slovaški škof Stefan Moyses. Bil je goreč duhoven, velik narodnjak, človekoljub, vzor Slovakov. Rojen je bil v Vesseli, nitranski stolici, revnim kmečkim staršem. Le ti so mu umrli, ko je bil star 7 let. Uradnik Jelenčik se ga je sirote usmilil ter ga poslal v Trnovo. L. 1820 je bil za duhovna posvečen, l. 1828 je postal doktor bogoslovja in kapelan v Pešti, leto kasneje profesor v Zagrebu, l. 1847 kanonik in l. 1850 škof v Bistrici. Umrli je 5. julija 1869. — Iz Prusije so pregnali pred nekaj dnevi Čeha, rojenega v avstr. Sleziji. Prišla je neki tajna naredba, s katero se prepoveduje Čehom, Moravcem in Slezijcem bivanje v Prusiji. Kaj pa, če bi se tukaj prepovedalo bivanje pruskim rojakom? Koliko bolje bi bilo za nas! — V Olomucu začne 31. t. m. izhajati dnevnik „Mähr. schles. General Anzeiger“; izhajal bo dvakrat na dan.

(Vseslovanska ideja naslikana.) Ko je bival ruski samodržec car Nikolaj II. v Varšavi, je izpostavil slikar umetnik Grutger svoj najnovejši umetniški proizvod „Vseslovanska ideja“, katera je vzbudila med občinstvom v Varšavi in med smimi Rusi veliko pozornost. Poljski umetnik je naslikal „Vseslovansko idejo“, kako se trudijo razna slovanska plemena povzdigniti tej ideji slavni in vzvišen spomenik. Na tej sliki prihajajo h kipu geniji vseh slovanskih plemen, da vstvarijo veličastni spomenik vseslovanstvu. Spomenik še ni popolnoma dovršen, ampak se vidi samo njegov obris in neizpeljane poteze vstvarjenega genija „Vseslovanstva“. Na vrhu, pri glavi tega kipa „Vseslovanska ideja“ vidimo, kako se trudi umetniško vzrejen Čeh, prsa kipu pa vstvarja Rus, in ob njegovi strani sedi brat Poljak, ki se je ranil z dletvo v roko. Kraj Poljaka pa vidimo Slovaka, kako hiti z dletvo v roki na pomoč vstvarjenju „Vseslovanske ideje“. Nekoliko nižje na sliki pa vidimo, kako hite na delo Slovenec, Srb in Hrvat, ki so vsi v svoji narodni noši. — Ta slika umetnika slikarja g. Grutgera je posneta po vzvišeni ideji, katero goji dandanes vsa slovanska plemena, in zato se nikakor ne čudimo, da jo poljski in ruski časopisi tolikanj hvalijo in umetnika gosp. Grutgera v zvezde kujejo.

Društva.

(„Krščansko - socijalno železničarsko društvo“ v Ljubljani.) [Nepolitična zveza osebja avstrijskih železnic.] To društvo je imelo v nedeljo večer 31. oktobra svoj ustanovni zbor. Prostorna dvorana rokodelskega doma je bila gosto zasedena samih krepkih železničarjev. Prva točka dnevnega reda je bila: čitanje pravil. Pravila govore, da je namen novemu društvu „zboljšati in

varovati duševne in gmotne interese svojih udov v doseg skupnega iskrenega delovanja v prosep vseh železničarjev na temelju lojalnih, državo vzdržujočih, patriotičnih načel“. Brez dvojbe je to lep namen, da bi ga mlado društvo le kmalu doseglo. — Druga točka je bila: vsprejemanje pristopnic. Dobro znamenje je to, da se je takoj prvi večer okrog 200 železničarjev raznih kategorij, zglasilo za društvo. S časom jih pride še več in novo društvo bode imelo v svoji sredi boljši in inteligentnejši del železničarjev naših. — Tretja točka so bile volitve: društvenega načelnika (15 odbornikov), nadzorovalnega odbora (5 udov) in rassodišta (6 udov). Volitve so se vršile soglasno. Načelnikom je izvoljen gosp. J. Wenig, uradnik c. kr. drž. železnice; njegova namestnika sta gg. Finžgar in Noč; tajnik je gosp. Schott, njemu namestnika gg. Gregorec in Pip; blagajnik je gosp. Kraljič, njegova namestnika sta gg. Wislak in Vare, voditelj računov je gosp. Mrvic, njegov namestnik gosp. Fr. Tuma, knjižničar je gosp. Cerar in gosp. Jaklič njegov namestnik. Vsi izvoljenci so se izrazili, da sprejmejo ta zaupna mesta, in obljubili, da hočejo po svojih močeh delati in prosep novega društva. Uprav ko so bile volitve končane, vstopi v dvorano državni poslanec dr. J. Ev. Krek, ki je bil viharo pozdravljen. V duhovitem govoru je želel novemu društvu krepkega razvoja in obilnega sadu. To je tudi naša želja. — Knjižnica novega krščansko-socijalnega železničarskega društva se snuje, „ki naj ima: nabožna, leposlovna, poučna in strokovna vednostna dela, katera naj se nabavijo ali z društvenim premoženjem ali dobé od radodarnih dobrotnikov za društvo“. Ker društvo še nima premoženja, knjig pa potrebuje silno, prosi načelnik društva vse gospode in gospe, ki jim je pri srcu razvoj in utrditve krščansko-socijalne ideje, da prispejijo društvu v prvem hipu na pomoč s tem, da podaré za društveno knjižnico knjig, časopisov, zmljevidov itd. Vsako reč hvaležno sprejme načelnik krščansko-socijalnega železničarskega društva v Ljubljani g. J. Wenig, uradnik c. kr. državne železnice, Kolizej, šte. 78—80.

(„Slovensko planinsko društvo“) priredi odhajajočemu bivšemu odborniku in načelniku osnovalnega odbora „Slovenskega planinskega društva“, gospodu Vlad. Hrasky-ju na čast društveni večer, in sicer v petek dne 5. t. m. v italijanski dvorani „Narodnega doma“. Začetek temu večeru, pri kojem sodeluje iz posebne naklonjenosti naš slavn kvartet „Ilirija“, je ob 8. uri zvečer. — Društveni člani in njih rodbine, kakor tudi nečlani, prijatelji in znanci so najljubšeje vabljeni.

(Zveza slov. pevskih društev.) Dne 28. oktobra t. l. sešla so se slovenska pevska društva v Ljubljani v konečno posvetovanje radi osnovanja zveze slovenskih pevskih društev. Že ob „Slavčevi“ desetletnici je „Glasbena Matica“ prevzela nalogo skrbeti za to, da se sestavijo pravila zvezi. Zastopniki ljublj. društev so sestavili pravila, katera so se pretekli četrtek konečno odobrila. Ta pravila zveze slov. pevskih društev pošljejo se se tekom teh dni ministerstvu v odobroilo in ko bodo odobrena, prične zveza svoje delovanje. Ker obsega zveza vsa slovenska pevska društva na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem, Primorskem in Goriškem, kakor tudi na Dunaju, naravno je, da ima že vsled tega veliko važnost za razvoj pevskih društev in slovanske pesmi in da bode i v kulturnem oziru kaj koristila narodu. Po tej zvezi naj pride jugoslovanska zveza, a potem zveza vseh slovenskih pevskih društev v Avstriji.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca oktobra leta 1897 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 495 strank 146.902 gld. 19 kr., 530 strank pa vzdignilo 178.432 gld. 32 kr.

(Mestna hran. v Novem Mestu.) V mesecu oktobru 1897 je 216 strank vložilo 31.019 gld. 63 kr., 98 strank vzdignilo 14.112 gld. 21 kr., torej več vložilo 16.907 gld. 42 kr. Posojil se je izplačalo 3000 gld., stanje vlog 434.145 gld. 92 $\frac{1}{2}$ kr., denarni promet 84.678 gld. 33 kr.

(Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu oktobru 1897 je 100 strank vložilo 20.844 gld. 19 kr., 68 strank vzdignilo 10.609 gld. 02 kr., 17 strankam se je izplačalo posojil 12.010 gold.; stanje vlog 308.786 gld. 85 kr., denarni promet v tem mesecu 77.624 gld. 70 kr. V dobi jednega leta naraslo je stanje hranilnih vlog na 308.786 gld. 85 kr., od katerih je 217.213 gld. izposojenih na zemljišča, drugih pa naloženo na vrednostnih papirjih, menicah itd. Našim obrtnikom in kmetovalcem je veliko pomaganega s tem, da ta zavod izposojuje posojila proti odplačilu v malih obrokih, in sicer na poljubne dobe, tako da dolžnik, ako plačuje 6% na obresti in posojilo, uniči svoj dolg v 36 letih, 7% v 25 letih, 8% v 19 $\frac{1}{2}$ letih, 9% v 14 letih. Dne 1. januarja 1898 stopi zakon z dne 25. oktobra 1896 o neposrednih osebnih davkih v pravno moč. Vsled tega zakona plačati bode od vseh obresti, katere se h kapitalu pripišejo ali izplačajo — precejšna svota davka, tako da bi vlagatelj, ko bi se jim ta davek zaračunal, od vsakih 4 gld. — obresti dobivali 10 kr. manj. Ravnateljstvo tega denarnega zavoda pa je sklenilo, da bode ta davek tukajšnja mestna hranilnica sama plačala, tako, da vlagatelj, kateri imajo pri tukajšnji mestni hranil-

nici denar naložen, ne bode vsled tega davka nič prizadel.

(Katoliško - politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v nedeljo dne 7. novembra t. l., ob 3. uri popoldne javen shod v gostilni gospoda Svaja v Borljah v ziljski dolini s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. O koroškem deželnem zboru; poroča gospod deželni poslanec Fr. Grafenauer. 3. O pomenu in važnosti volitev. 4. O državnem zboru in političnem položaju. 5. Raznosterosti in prosta zabava. Slovenski Ziljani! Prihitite na važen shod v prav obilnem številu.

Odbor.

Telegrami.

Dunaj, 3. novembra. „Wiener Zeitg.“ poroča: Cesar je podelil tukajšnjemu notarju Jerneju Suppanzu naslov cesarskega svetnika.

Dunaj, 3. novembra. Uradno se poroča, da sta cesar in cesarica poslala bivšemu francoskemu poslaniku svoji sliki.

Dunaj, 3. nov. Položaj nespremenjen. Cesar je prepustil Badeniju prosto roko da po svoji previdnosti vkrene, kar se mu zdi potrebno, da vredi parlamentarne razmere. Ako se mu posreči ugodno rešiti predlogo o začasni nagodbi, zboroval bo še nadalje parlament, ako se to ne zgodi, bo parlament preložen in nagodba bo s cesarskim odlokom podaljšana za šest mesecev.

Wöllersdorf, 3. nov. Mej postajama Wittmannsdorf - Gutenstein je sinoči skočil s tira stroj tovarnega vlaka z desetimi vozovi vred. Jeden služabnik je ubit, dva ranjena.

Berolin, 3. novembra. „Berl. Tagblatt“ poroča dodatno, da bo notranje ministerstvo zabranilo vsak nastop nemško-avstrijskih poslancev na nameravanem demonstrativnem shodu dne 12. novembra ter jih bo oblastvo takoj dalo odvesti iz zborovalne dvorane.

Madrid, 3. novembra. General Blanco je doposlal vladi brzojavko, v kateri se zelo pohvalno izraža o vtisu, ki ga je napravil nanj sedanji položaj na Kubi.

Carigrad, 3. novembra. Armenski patrijarh dopošlje v kratkem sultanu spomenico, v kateri mu slika bedo naroda in ga prosi nagle pomoči.

Kaneja, 3. nov. Danes se vrši sodnijska obravnava proti šestim Turkom, ki so umorili pred nekaj časom nekaj kristijanov. Admirali skrbje za red mej obravnavo, vključ temu se je bati večjih nemirov.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do gld. 14-65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih bój, vzorcev itd.) poštnine in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Dvojni pisani portio v Švic.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 8-8 1

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekl. z rabl. navod. 50 kr.

Jedina zaloga 57 39 2

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek

v Ljubljani,

Resljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Telefona šte. 68 je slav. občinstvu

v poljubno porabo.

Umrli so:

2. novembra. Jožefa Zor, brzojavnega oficijala vdova, 65 let, Igriske ulice 2, otrpnenje pluć.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
2	9. zvečer	744,6	2,5	sl. sever	oblačno	
3	7. zjutraj	744,2	-1,2	sl. sever	oblačno	0,0
	2. popol.	744,0	4,6	sr. jvzh.	skoro jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 2,6°, za 4,3° pod normalom.

Prekličom v tretje, ker sem razlil dve gospodičini v časniku „Brivec“ št. 28 z dné 10. oktobra 1897. Oblubim tema gospodičinama iz obrtne šole o njih ne več kaj takega pisati v „Brivecu“, ter izrekam, da so oni pošteni dekleti ter dobri učenki. Gospodu Lukežiču gre hvala, da mi ni napravil daljših potov, ko je šlo za resno.

Ta preklic primoran sem objaviti.

746 1—1

J. Koomur.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, isto-tako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradec, dne 2. februarija 1897.

Provincijal
brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100-62

Cognac St. Julien

najboljše tuzemske znamke prodaja samo tvrdka

Kam & Murnik

734 3-2

špecerija in delikatese.

Ivan Kordik

Prešernove (Slonove) ulice števil. 10-14, Ljubljana,

priporoča svojo veliko izbero:

norimberškega in galanterijskega blaga, zimskih čevljev, čevljev za telovadbo in gumi-čevljev vse velikosti; dalje jedilnega oročja: žlice, nožev in vilice s košenimi in roženimi držali, tudi iz alpaka in alpaka-srebra, priznane najboljši proizvodi. 736 3-2

Za Miklavža: Veliko izbero igračk.

Prodaja na debelo: Potrebščin za čevljarje, sedlarje in tapetarje. Vsakovrstnega blaga za kramarje.

Kadilne potrebšchine za trafikante.

Zunanja naročila se takoj izvršijo.

Zajamčeno pristna 714 6-2

španska in portugalska desertna vina
in pravi francoski konjak,

znamka „Carle Frères“

prodaja J. KLAUER v Ljubljani.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrdka obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 21

Vsakovrstne vozove:

kočije, kola, toverne vozove in vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje po najnižjih cenah.

Franc Srša,

743 3-1

kolár na Viru pri Domžalah.

Notarski kandidat

sposoben za substitucijo, oziroma zanesljiv, v vseh notarskih opravilih izvežban 741 3-2

notarski uradnik,

se sprejme takoj. Plača po dogovoru. — Po-nudbe notarju A. Rudesch-u v Radovljici.

Koverta s firmo

vizitnice in

trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna

v Ljubljani.

Obvestilo in zahvala.

Svojim velenjenim p. n. gostom in čestitim gospodom potovalcem si usojam uljudno naznaniti, da **ostavim** dne 4. t. m. **restavracijo v hotelu „Pri slonu“ v Ljubljani** katero sem vodil dolgo vrsto let, in **otvorim svoje novo podjetje**

Mayer-jevo

kavarno-restavracijo

v teku tega meseca.

Najiskreneje se zahvaljujem za v mojem dosedanjem podjetju naklonjeno mi častno zaupanje, prosim, da se mi blagovoli izkazovati jednaka naklonjenost in pospešujoča podpora tudi v mojem novem podjetju.

Dan otvoritve se posebej naznani.

Z vsem spoštovanjem

747 1-1

Jv. Mayer.

Naznanilo prevzetja.

Usojam si visokočastitemu p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da bodem **prevzel** dobro znano restavracijo

hôtel „Pri slonu“

v Ljubljani

z dném 4. novembra 1897. leta.

Oprt na svoje dolgoletne izkušnje v največjih tu- in inozemskih hišah, katere sem si pridobil na polju restavracijskega obrta, se bodem **potrdil po treh** slavnemu občinstvu z najboljšim, kar premoreta kuhinja in klet.

Za mnogobrojni obisk najuljudneje prosim

s spoštovanjem

Gabrijel Frölich,

731 3-2

t. č. kopaljski restavratér v Kamniku.

Svetovni predmet. V vseh deželah sijajno uveden.

K Sarg-ovo priznано neobhodno zobno čistilo KALODONT

(zdravstveno preskušen).

Jako praktičen na potovanjih. — Aromatično osvežujoč. — Dobi se povsod.

Da je dobro prebavljanje najvažnejše, ako hočemo ostati zdravi in se dobro počutiti, je znano slednjemu, ali malo kdo pomisli, da je zato neobhodno treba dobrih, zdravih zob. Star pregovor pravi: »Dobro prežvečeno, je na pol prebavljeno«, in ta pregovor se ne more dovoljkrat ponavljati.

Dvorni zobni zdravnik, cesarski svetnik E. M. Thomas na Dunaju, prof. dr. Koch, in druge znanstvene avtoritete, naposled dr. W. D. Miller, profesor na zobozdravstvenem zavodu berlinskega vseučilišča v svojem delu: »Mikroorganismen der Mundhöhle«, Leipzig, 1892, so spričevalno dokazali, da se neprestano in v neverjetni množini delajo škodljive snovi v vlažnotopli ustni votlini in se torej od tega nastajajočim večkrat jako nevarnim boleznim moremo resno izogniti samo, če redno in vestno čistimo usta. Tesna zveza mej spridenimi usti in spridenim želodcem se je z novejšimi preiskavami zanesljivo konstatovala.

Voda sama pa vendar ne odstrani teh strupenih snovi. To se doseže samo, če se rabi najbolje zjutraj in zvečer kako varovalno skrbno pripravljeno in preskušeno zobno čistilo, za kakeršno se »Sargov Kalodont« občno priznava, ki se vedno bolj rabi, danes ga rabijo že milijoni, kar pač dokazuje, kake vrednosti je to sredstvo. Rousseau je rekel: »Ženska z lepimi zobmi ni nikoli grda«. Če skrbimo za zobe, se ne ohrani le lepota smehljajočih ust, temveč zagotovimo si, da ostanemo zdravi in se dobro počutimo do visoke starosti.

Potrđila povedanega, priznanja in naročila pisma iz najvišjih krogov so pridejana na vsakem kosu.

Svari se pred po zavitku podobnimi, varljivimi, nič vrednimi ponaredbami. A 745 2-1

Dunajska borza.

Dne 3. novembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 10 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 05 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	952 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	352 " 40 "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 2. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	161 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 55 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 50 "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " 50 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporočene obveznice državne železnice	226 " 90 "
" " južne železnice 3%	181 " — "
" " južne železnice 5%	126 " 25 "
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3405 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	81 " 75 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	92 " — "
Montanska družba avstr. plan.	132 " 85 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.